

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010014
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3822010014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Lucie Horváthovej v trestnej veci odsúdeného Q. S., nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., okres C. nad C., trvale bytom S., B. C. XXX/XX, okres S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pre trestný čin zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona a iné na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. augusta 2022 v Trenčíne, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. februára 2022 pod sp. zn. 1Nt/2/2022 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. S. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/113/2014 zo dňa 17. októbra 2014 bol odsúdený Q. S., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) uznaný vinným zo spáchania trestného činu zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom zločinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

po spoločnej predchádzajúcej dohode s nezisteným páchatelom, v úmysle odcudziť poškodenému peniaze, dňa 10.01.2014 okolo 17:00 hodiny po tom, ako im na búchanie na dvere bytu č. XX, na V. M. D. XXX/X v S., poškodený N. K., nar. XX.XX.XXXX, potvoril dvere, tieto Q. S. zatlačil smerom do vnútra bytu, bez súhlasu poškodeného aj s neznámym spolupáchateľom vošli dnu, na čo Q. S. vtlačil poškodeného cez chodbu bytu až do obývacej miestnosti, kde ho sotil na pohovku, viackrát udrel poškodeného päšťou do oblasti tváre a hrudníka, snažil sa rukou poškodenému zapchať ústa, nakoľko N. K. kričal o pomoc, na čo druhý páchatel z bytu ušiel, následne do bytu poškodeného vstúpil sused, ktorý prišiel N. K. na pomoc, pričom obvinený v byte zotrval až do príchodu hliadky Mestskej Polície Prievidza, poškodenému nestihli nič odcudziť, pričom Q. S. spôsobil poškodenému zranenia, a to zmliaždenie mäkkých tkanív tváre - sánky vľavo, ktoré si nevyžiadali narušenie obvyklého spôsobu života u poškodeného.

Za to bol Q. S. odsúdený podľa § 188 odsek 2, § 42 odsek 1, § 41 odsek 2, § 38 odsek 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T/45/2014 zo

dňa 01. apríla 2014, právoplatného dňa 11. apríla 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd Prievidza uznesením pod sp. zn. 1Nt/2/2012 zo dňa 16. februára 2022 (ďalej len „okresný súd“) podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 12. januára 2022, doučený okresnému súdu dňa 14. januára 2022, vo veci rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 113/2014 zo dňa 17. októbra 2014, zamietol ako nedôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. S uznesením sa nestotožnil v celom rozsahu a navrhol, aby krajský súd pre dôvody podľa § 189 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu zrušil a podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 400 odsek 1 Tr. poriadku vyhovie návrhu na povolenie obnovy konania, podľa § 400 odsek 1 Tr. poriadku zruší výrok o treste, podľa § 404 odsek 2 Tr. poriadku vráti vec prokurátorovi Okresnej prokuratúry Prievidza do prípravného konania, podľa § 403 Tr. poriadku ho do väzby nevezme a podľa § 398 odsek 3 Tr. poriadku preruší výkon trestu. Tvrdil, že výška trestu bola s prokurátorom Okresnej prokuratúry Prievidza dohodnutá v zmysle ustanovenia § 41 odsek 2 Tr. zákona v jeho pôvodnom znení, kedy bola trestná sadzba ustanovenia § 188 odsek 2 upravená v zmysle asperačnej zásady. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne vo výroku, ktorým jeho návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/113/2014 odmietol podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku z dôvodov podľa § 394 Tr. poriadku, kedy nezistil podmienky obnovy konania. Poukázal na nález Ústavného súdu SR, č. 428/2012 Z. z. zo dňa 28. novembra 2012, ktorým vyslovil, že asperačná zásada nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Súd pri ukladaní trestu neprihliadol na poľahčujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 Tr. zákona, pričom použil ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona, hoci v zmysle ustanovenia § 38 odsek 7 sa odsek 4 až 6 nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený trest alebo súhrnný trest podľa § 41 odsek 2 alebo podľa § 42 Tr. zákona, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Odsúdený v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011 poukázal na skutočnosť, že spáchanie druhého trestného činu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona bola v pôvodnom rozhodnutí nesprávne použitá, ak sa súčasne aplikovala tzv. „asperačná zásada“ v zmysle § 41 odsek 2 Tr. zákona, nakoľko tým došlo k duplicitnému použitiu priťažujúcej okolnosti v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 38 odsek 1 Tr. zákona. Poukázal tiež na Stanovisko trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. č. Tpj 44/2013 zo dňa 26. novembra 2013. Vzhľadom na nález Ústavného súdu SR, ktorý je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorá by sama o sebe mohla odôvodniť iné rozhodnutie o treste, sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania. Trest, ktorý mu bol uložený, je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, ktorého sa dopustil, pričom ak by súd nebol upravil trestnú sadzbu v zmysle tzv. „asperačnej zásady“ podľa § 41 odsek 2 Tr. zákona a vychádzal by zo základnej sadzby § 188 odsek 2 Tr. zákona, bol by mu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu uložený trest kratšieho trvania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Tr. poriadku rozhodol v súlade s jeho návrhom a obnovu konania v jeho prospech povolil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 05. apríla 2022, preskúmal dňa 31. augusta 2022 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 odsek 4 písm. b) Tr. poriadku, skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy

voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Z ustanovenia § 394 odsek 1 Tr. poriadku vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť tiež vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe viesť k záveru, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatela alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť v danom prípade iné rozhodnutie o treste.

Za „nové skutočnosti skôr neznáme“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorá skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Ustanovenie § 394 odsek 4 písm. b) Tr. poriadku dopĺňa ustanovenie § 394 odsek 1 Tr. poriadku tým, že *expressis verbis* vymedzuje, čo sa považuje za „skutočnosť skôr neznámu.“ Za skutočnosť skôr neznámu sa v zmysle tohto ustanovenia považuje aj strata účinnosti niektorého ustanovenia právneho predpisu (§ 41 odsek 2 veta prvá Tr. zákona v znení účinnom do 20. decembra 2012) podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

K citovanému ustanoveniu /§ 394 odsek 4 písm. b) Tr. poriadku/ je potrebné vo vzťahu k preskúmvanej veci uviesť, že povolenie obnovy konania v prospech odsúdeného vyžaduje kumulatívne splnenie viacerých podmienok. Konkrétne, aby skutočnosť súdu skôr neznáma (strata účinnosti § 41 odsek 2 veta prvá Tr. zákona v znení účinnom do 20. decembra 2012) v kontexte (súvislosti) ustanovenia § 394 odsek 1 Tr. poriadku mohla sama o sebe odôvodniť právny záver, že súhrnný trest odňatia slobody uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/113/2014 zo dňa 17. októbra 2014 vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatela, alebo, že uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) dňa 30. júla 2014 osobne podal na Okresný súd Prievidza návrh na schválenie dohody o vine a treste, pričom na uvedenom okresnom súde bola trestnej veci pridelená sp. zn. 3T/113/2014. Predseda senátu okresného súdu pri svojom správnom procesnom postupe následne nezistil závažné porušenie procesných predpisov ani zrejmu neprimeranosť prokurátorom navrhovanej dohody o vine a treste, a preto určil termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu dohody o vine a treste /§ 331 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku/. Po splnení zákonných podmienok okresný súd vykonal verejné zasadnutie, na ktorom verejne vyhlásil rozsudok, ktorým odsúdeného uznal vinným zo spáchania trestného činu zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa §§ 20 k 188 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s trestným činom zločinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa §§ 20 k 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b), odsek 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) a § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona. Za tieto zločiny okresný súd okrem iného odsúdenému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Preskúmaním výroku o súhrnnom treste odňatia slobody uloženom odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/113/2014 zo dňa 17. októbra 2014 krajský súd s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. novembra 2012 dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre použitie mimoriadneho opravného prostriedku (obnovy konania).

Okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody na podklade prokurátorom predloženého návrhu dohody o vine a treste dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, pričom obžalovanému priznal existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) (spáchal viac trestných činov) i § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Pokiaľ by táto trestná vec (vo vzťahu ku ktorej odsúdený žiada obnovu konania) bola následne prejednávaná a rozhodovaná v rámci riadneho trestného procesu pri nepoužití procesného odklonu (dohody o vine a treste) tak pre pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (2:1) by okresný súd následne pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z upraveného rozpätia trestnej sadzby (8 rokov a 8 mesiacov až 16 rokov), nakoľko by zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 188 ods. 2 Tr. zákona), s následným zvýšením hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 41 odsek 2 Tr. zákona) a uložil by súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona. Súhrnný trest odňatia slobody uložený odsúdenému v rámci konania o návrhu dohody o vine a treste vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov, teda na samotnej spodnej hranici upraveného rozpätia trestnej sadzby preto nemožno považovať za nezákonný a odôvodňujúci kladné rozhodnutie súdu (okresného i krajského) o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Keby aj okresný súd v pôvodnom konaní prihliadol na stanovisko č. 1 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2011 a odsúdenému nepriznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, nemalo by to zásadný vplyv na jeho rozhodnutie, nakoľko nepovažoval prokurátorom predloženú dohodu o vine a treste, i s prihliadnutím na navrhovanú výmeru trestu odňatia slobody za zrejme neprimeranú.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e príпустná.